

Lipsă de iubire

Gabriela Mimi Boroianu

Lipsă de iubire

I-o lipsă-acută, Doamne, de iubire,
Nici mama pruncul nu și-l mai hrănește.
O secetă-i de bine-n omenire
Căci fratele pe frate dușmănește.

Nici mâinile nu se mai știu a ține
Lovesc cu ură-n tot ce întâlnesc.
Copiii, de bătrâni, nu au rușine
Iar tații ficele își necinstesc.

La doctor nu mai afli alinare
La preot de te duci nu-l mai găsești.
De nu ai teanc de bani în buzunare
Nici loc de veci, când mori, n-ai să primești...

Avem hoteluri, la fel avem spitale
Din toate cel mai mult avem nevoi.
Și boli avem și paturi în canale
Și-o foamete nestinsă de strigoi.

Ne stăpânește goana după bani,
O lene ce ne-ndeamnă spre necinste.
Ne-am transformat în oi de-atâția ani
Uitând ce lupi am fost cândva-nainte...

I-o lipsă de iubire, Doamne, acută.
Indiferența-n suflet izvorăște
Urechea noastră rugi nu mai ascultă
Nici glasul nostru nu le mai rostește.

Trimite, Doamne, îngeri pe pământ
Să ne învețe iar cum să iubim.
Sădește-n noi sămânță de cuvânt
Să crească drept mai buni să devenim.

de Gabriela Mimi Boroianu

30.07.2015